

Vonnisnummer 2018/ 3508
Rolnummer 15G027477
Systeemnummer 15RG27477
Repertoriumnummer
Notitienummer parket
Datum van uitspraak 11 december 2018
Naam beklaagden 1. 2.

HOGER DEBET

op 8 januari 2019 door (1° schel)

op 21 januari 2019 door het ORT tegen (1° schel)

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

Geregistreerd in DEBET op het
BIJZONDER Registratiekantoor GENT

Op 14 DEC 2018

Bladen: 12.... Verzendingen: 1.....

Boek 129... Blad 100... Vak C.....

Verschuldigde: ~~De Ontvanger~~ Bijfenzeventig euro

De Ontvanger: Bijfenzeventig Gent (€47,75)

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. _____ geboren te _____ op _____,
wonende te _____,
van Belgische nationaliteit
SS05

2. _____, geboren te _____) op _____,
wonende te _____,
van Bulgaarse nationaliteit
SS06

beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

Bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op de bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

de eerste

in het pand gelegen te _____, kadastraal
gekend als _____, eigendom van de
_____ met maatschappelijke zetel te _____

a. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 01.06.2015 tot en met 31.05.2016 (st.73-82 van _____);

b. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 08.03.2016 tot en met 31.05.2016 (st.83-91 van _____);

c. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 21.05.2016 tot en met 31.05.2016 (st. 92-101 van _____);

d. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 01.01.2013 tot en met 31.05.2016 (st.102 - 113 van _____);

e. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan
en _____

te _____ in de periode van 01.08.2014 tot en met 31.05.2016 (st. 135 - 159 van _____) en in de periode van 01.01.2017 tot en met 03.05.2017 (st. 8 - 13 van _____);

f. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 01.06.2013 tot en met 31.05.2016 (st. 160-169 van _____);

g. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan

te _____ in de periode van 01.02.2016 tot en met 31.05.2016 (st. 170 - 179 van _____) en in de periode van 01.01.2017 tot en met 01.04.2017 (st. 8 - 13 van _____)

h. Een ongeschikte en onbewoonbare kamer te hebben verhuurd aan
te in de periode van 01.04.2016 tot en met 31.05.2016 (st. 180 - 189

B.

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 2 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een roerend of onroerend goed ter beschikking heeft,

Een roerend of onroerend goed dat niet noodzakelijk voor wonen bestemd is, rechtstreeks of via een tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning terwijl dit goed gebreken vertoont die een veiligheids- of gezondheidsrisico inhouden of terwijl dit goed de basisnutsvoorzieningen zoals elektriciteit, sanitair, kookgelegenheid en verwarmingsmogelijkheid ontbreken of niet behoorlijk functioneren, namelijk een kelder in het pand gelegen te

kadastraal gekend als

, eigendom van , geboren te
op wonende te
van Bulgaarse nationaliteit

de tweede

te , op 12.11.2015 (st.195 van ;

Met de omstandigheid dat de eerste beklaagde in staat van wettelijke herhaling verkeert, aangezien het nieuw misdrijf gepleegd werd nadat hij op 29.05.2013 veroordeeld werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Gent tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel gedurende vijf jaar behalve wat de voorhechtenis betreft, wegens feiten van prostitutiemisdrijven, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, en het nieuwe feit gepleegd is sinds de datum waarop de straf is ondergaan of waarop zijn straf verjaard is.

Vermogensvoordeel: art. 42 en 43 bis S.W.B.

De eerste tevens gedagvaard om zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van €90.000 zijnde

1. **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

berekening: (stuk 103 van)

- 60 maanden x €1.500 = €90.000

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van op 26 juli 2018. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 4 september 2018.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 6 november 2018. Er werden conclusietermijnen bepaald.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de burgerlijke partij
te _____ in Bulgarije op _____, geboren
te _____, wonende te _____,
vertegenwoordigd door meester _____

- de vordering van de burgerlijke partij
voornoemd, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger
van haar minderjarige zoon, _____, geboren te
_____ in _____ op _____, wonende te _____,
vertegenwoordigd door meester _____

- de vordering van de burgerlijke partij
te _____ in _____ op _____, geboren
te _____, wonende te _____,
vertegenwoordigd door meester _____

- de vordering tot herstel van de gewestelijke wooninspecteur,
vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

- het verweer van de tweede beklagde, vertegenwoordigd door
meester _____ in plaats van meester _____,
beiden advocaat te _____

De eerste beklagde liet verstek.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

**3. De eerste beklagde is onder meer bestuurder van _____ die
eigenares is van een pand te _____**

De eerste beklagde is ook samen met de tweede beklagde uitbater van het _____ aan de _____ te _____

4. Na melding van een vermoedelijke inbreuk op de Wooncode controleerde de wooninspecteur samen met de politie op 31 mei 2016 het pand aan de _____ te _____ en stelde talrijke gebreken vast waardoor het gebouw en de woning niet voldeden aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Het gebouw kreeg een totaal van 31 strafpunten.

De gemeenschappelijke kook-/leefruimtes kregen 18 en 51 strafpunten.

De gemeenschappelijke badfunctie kreeg 6 strafpunten.

De gemeenschappelijke toiletten kregen 9 en 12 strafpunten.

De kamers kregen respectievelijk 153, 161, 134, 137, 170, 168, 167 en 130 strafpunten en waren allen ongeschikt en onbewoonbaar.

Op 3 mei 2017 voerde de wooninspecteur opnieuw een controle uit in het pand aan de _____. Er werd vastgesteld dat de indeling van het pand licht gewijzigd werd ten aanzien van de vaststellingen van 31 mei 2016. Een aantal kamers waren niet meer in gebruik als kamer.

Het gebouw kreeg een totaal van 30 strafpunten.

De gemeenschappelijke kook-/leefruimtes kregen 3 en 6 strafpunten.

De gemeenschappelijke badfunctie kreeg 6 strafpunten.

De gemeenschappelijke toiletten kregen 9 en 12 strafpunten.

De kamers kregen respectievelijk 82, 72, 72, 97 en 81 strafpunten en waren allen ongeschikt en onbewoonbaar.

5. Op 31 mei 2016 controleerde de wooninspecteur samen met de politie ook het pand aan de _____ te _____ en stelde vast dat de kelder was ingericht en gebruikt als woongelegenheid. Er waren ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's.

Op 27 maart 2017 stelde de wooninspecteur vast dat er geen bewoning meer was en dat de kelder terug een opslagfunctie had.

6. Op 31 mei 2016 verklaarde de eerste beklagde onder meer dat hij sinds 2011 kamers is begonnen te verhuren en dat hij er kennis van nam dat hij dat niet langer mag zolang er geen toestemming was van het parket

en of er een hercontrole of toestemming was van de wooninspectie (stuk 43).

Na de tweede vaststellingen op 3 mei 2017 werd hij opnieuw verhoord. Uit zijn verklaring blijkt dat hij zijn woning ter beschikking heeft gesteld aan de familie *Op het moment van de vaststellingen werden meer dan 11 personen aangetroffen in het gebouw. Nochtans verklaarde de beklagde: 'Het is juist dat er in het verleden al een dergelijk onderzoek werd gevoerd ten laste van mij op dezelfde locatie zijnde op mijn adres te in 2016. Toen werd het pand onbewoonbaar verklaard en werd ik door de heer substituut procureur des Koning voorwaarden opgelegd om mijn woning niet meer te laten bewonen door derden tot alle herstellingen gebeurd waren, na hercontrole door de Dienst Wooninspectie O-VI en na toestemming van het parket Gent'.*

Beoordeling

7. Uit de vaststellingen van de wooninspecteur en het fotodossier blijkt dat de woningen werden verhuurd en bewoond terwijl ze niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten.

De uitleg van de tweede beklagde dat zij enkel een dakloze gratis aan onderdak hielp is niet alleen ongeloofwaardig maar is ook niet dienend. Het gewoon ter beschikking stellen zonder verhuur van een ongeschikte woning is strafbaar.

De telastleggingen A.a. tot en met A.h. in hoofde van de eerste beklagde, en de telastlegging B in hoofde van de tweede beklagde zijn bewezen.

Straffen

8. De feiten kunnen krachtens artikel 20 §1 van de Vlaamse Wooncode worden bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of één van deze straffen alleen.

9. De feiten onder A zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

10. Het openbaar ministerie vorderde een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 1.000 euro, en de bijzondere verbeurdverklaring van 28.600 euro voor de eerste beklaagde.

Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 500 euro voor de tweede beklaagde.

11. De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (artikel 4 Wooncode).

Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten onder meer het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van diegene die met winst oogmerk huizen verhuurt, mag verwacht worden dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

De beklaagden moeten beseffen dat zij bij het verhuren niet alleen de lusten maar ook de lasten moeten dragen en hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het financiële motief dat aan de misdrijven ten grondslag ligt en de financiële draagkracht van de beklaagde.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

Beide beklaagden hebben een ongunstig strafrechtelijk verleden.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Verbeurdverklaring vermogensvoordeel

12. Het openbaar ministerie vordert wat betreft de eerste beklagde eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel. De begroting daarvan werd ter terechtzitting gecorrigeerd naar 28.600 euro.

Dit bedrag werd door het openbaar ministerie begroot op basis van de maandelijkse huurprijs van de woningen.

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, worden verbeurdverklaard.

De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de eerste beklagde rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven verkreeg.

Het kan principieel niet aanvaard worden dat veroordeelden in het bezit gelaten worden van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalden. Misdrijven plegen mag immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers en bedrijven die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen.

De verbeurdverklaring van 28.600 euro dringt zich op.

WOONHERSTEL

13. Het pand aan de _____ werd zonder stedenbouwkundige vergunning opgesplitst in verschillende woningen. De wooninspecteur vordert dat het pand wordt aangepast naar een stedenbouwkundig vergunde toestand, dan wel dat het wordt gesloopt tenzij de sloop verboden is.

De wooninspecteur vordert de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 15, §1 (huidig art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklaagde.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

Het college van burgemeester en schepenen sloot zich op 25 augustus 2016 aan bij de herstellvordering van de wooninspecteur.

14. De verantwoordelijkheid voor de melding van de uitvoering van een eventueel vrijwillig herstel ligt bij de overtreder. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel (artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode).

15. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is niet onredelijk. Het herstel zoals gevorderd door de wooninspecteur moet nog steeds worden bevolen.

16. De termijn van uitvoering van de herstelmaatregelen wordt bepaald op 10 maanden.

17. De eerste beklagde moet de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

18. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.
Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel. Om dezelfde redenen, en om te vermijden dat de beklagden een financiële afweging zouden maken tussen de kosten van het herstel en de dwangsommen, wordt geen maximumbedrag opgelegd.

19. Om verdere vertraging in de uitvoering van het herstel te vermijden, wordt het vonnis wat het woonherstel betreft uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

20. De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de eerste beklagde van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstelkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklagde gepleegde feiten.

KOSTEN en BIJDAGEN

21. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

22. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

23. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

24. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

BURGERRECHTELIJK

25. De burgerlijke partij huurde van de eerste
beklaagde een woning die ongeschikt was.

De burgerlijke partij vordert de terugbetaling van de huurgelden voor een bedrag van 23.700 euro schadevergoeding meer de vergoedende intresten vanaf 15 september 2014 (gemiddelde datum) en de toewijzing van de te verbeurd verklaren vermogensvoordelen.

Zij vordert ook een schadevergoeding van 125 euro wegens achternageloopt, administratie en verhuis, en van 500 euro wegens morele schade.

Door het misdrijf heeft de burgerlijke partij schade geleden.

Anderzijds heeft de burgerlijke partij de woning ook daadwerkelijk bewoond en heeft zij er wel een (beperkt) genot van gehad.

Een schadevergoeding van 12.300 euro is billijk en toewijsbaar.

De gevorderde schadevergoeding van 125 euro wegens achternageloop, administratie en verhuis, en van 500 euro wegens morele schade kan worden toegekend.

26. De burgerlijke partij vordert in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon 500 euro wegens morele schade, meer de vergoedende intresten vanaf 15 september 2014.

Door het misdrijf heeft de burgerlijke partij schade geleden.

De gevorderde schadevergoeding van 500 euro wegens morele schade kan worden toegekend.

27. De burgerlijke partij is de meerderjarige zoon van met wie hij de woning betrok. Hij vordert 500 euro wegens morele schade, meer de vergoedende intresten vanaf 15 september 2014.

Door het misdrijf heeft de burgerlijke partij schade geleden.

De gevorderde schadevergoeding van 500 euro wegens morele schade kan worden toegekend.

28. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 56, 65, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **bij verstek** ten aanzien van
en **op tegenspraak** ten aanzien van

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven
omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.a, A.b, A.c, A.d, A.e,
A.f, A.g en A.h samen, tot een **gevangenisstraf van 6 maanden** en tot een
geldboete van 1.000 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 8.000
euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring van 28.600 euro**.

Wijst de verbeurdverklarde som toe aan de burgerlijke partij
in de mate van de hierna toegekende vergoeding.

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage**
aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke
Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd
met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor
de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor
beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt hem tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie,
begroot op 264,66 euro, te vermeerderen met de kosten van betekening
van dit vonnis.

Laat de kosten van de dubbele dagvaarding voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 28,46 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging B, tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt haar tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 154,96 euro.

Laat de kosten van de dubbele dagvaarding voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 28,46 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt _____ het pand gelegen te _____ , kadastraal gekend als _____

aan te passen conform een daartoe volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) vergunde toestand, dan wel het pand te slopen tenzij de sloop op basis van andere regelgeving is verboden, en dit onder verbeurte van een **dwangsom van 150 euro per dag vertraging** in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelde ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **10 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelde overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte moet brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelde in gebreke blijft om dat te doen.

Veroordeelt tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft het bevolen herstel **uitvoerbaar bij voorraad** niettegenstaande iedere voorziening.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen om de herhuisvestingskosten vermeld in artikel 17bis, § 2 Vlaamse Wooncode te verhalen op

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen ontvankelijk, en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt

om te betalen aan:

-de burgerlijke partij een vergoeding van **12.925 euro** te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 15 september 2014 tot heden en met de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding;

-de burgerlijke partij, voornoemd, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon een vergoeding van **500 euro** te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 15 september 2014 tot heden en met de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot op 240 euro rechtsplegingsvergoeding;

beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige, toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;

-de burgerlijke partij een vergoeding van **500 euro** te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 15 september 2014 tot heden en met de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot op 240 euro rechtsplegingsvergoeding.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **11 december 2018**, bestaande uit , rechter en , griffier, in aanwezigheid van , substituut-procureur des Konings.